

Рощупкін А.В., Сухина А.В.

студенти;

Жукова Л.М.

*кандидат економічних наук, доцент,
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна*

РОЗВИТОК ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЧИННИК ДОСЯГНЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Економічне зростання, підвищення конкурентоспроможності держави та якості життя громадян в Україні неможливе без широкої та повсюдної діджиталізації (використання цифрових та інформаційно-комунікаційних технологій) суспільного виробництва, оскільки її позитивні зовнішні ефекти (екстерналії) кумулятивно впливають на інтелектуальний, технологічний, соціально-економічний та інфраструктурний потенціал за рахунок самопідтримуючого синергетичного ефекту [1, с. 119]. З огляду на це цифрові технології сьогодні вважаються важливим фактором прискорення розвитку провідних країн світу та зростання їх конкурентоспроможності.

Трансформаційний стан українського суспільства свідчить, що завдяки розвитку цифрових технологій малий та середній бізнес отримав недоступну раніше можливість стати глобальним. Відповідно і вплив малого та середнього бізнесу на світову економіку стає все більш відчутним.

Слід наголосити, що за сучасних умов бізнес-корпорації знаходяться на різній стадії впровадження ІТ-методів управління та комунікацій. Однак об'єктивна реальність дає суспільству зрозуміти, що саме цифрові технології – це правильний напрямок для якнайшвидшого розвитку підприємництва. Автоматизація робочих процесів усередині компаній дозволяє вести фінансовий облік, ґрунтуючись на реальних статистичних даних. Використання досвіду оптимізації управління дозволяє диверсифікувати виробництво і приймати більш раціональні рішення в процесі господарської діяльності.

На сьогодні істотних видозмін зазнають існуючі бізнес-моделі. Тепер будь-яка велика організація має можливість розширювати сферу своєї діяльності, використовуючи глобальну мережу. Швидкий доступ до будь-якої географічної точки робить управління бізнесом максимально ефективним. Отже, інвестиції в цифрові інформаційні технології допомагають отримати об'єктивну оцінку реальних ринків збуту і потреб клієнтів [2].

Як зазначає В. Корнівська, цифрові технології у фінансовому посередництві створюють так звані екосистеми на основі віддаленої ідентифікації суб'єктів. Подібні екосистеми включають інтернет-магазини, фінансову установу, логістичну структуру. Такі екосистеми дозволяють дистанційно здійснювати будь-які придбання через Інтернет та надають необхідні фінансові ресурси для цього через кредитування, тому є дуже зручним та перспективним напрямом розвитку фінансових послуг.

Існування таких систем означає безшовну інтеграцію фінансових установ в особисте життя клієнтів, коли повна інформація про економічну, соціальну та споживчу поведінку дозволить фінансовій установі певним чином скеровувати в потрібному напрямі діяльність клієнтів. Цифрові фінансові послуги є одним із механізмів монополізації інформації і, відповідно, маніпулятивного потенціалу анонімних суб'єктів цифрової фінансової системи [3].

Показовим прикладом для України може служити стратегія побудови інформаційного суспільства в Естонії (e-stonia), основними складовими якої є: доступність мобільного зв'язку (99,99% країни), е- та мобільна (m-) ідентифікація особи (е-паспорти (ID-card) (89,2% населення може виконувати функції ID-білета та е-підпис); е-оплата в громадському транспорті (m-ticket), паркування (57% послуг); е-поліція, е-демократія (е-вибори), е-податковий департамент (93%), онлайн-реєстрація бізнесу (100%), е-уряд (100%), е-школи (100%). Також в країні діють е-офіси: е-комерційний реєстр, е-кадастрова книга, е-справа (судова документація), е-нотаріус, е-право, е-здоров'я, е-депозитарій, е-пенсія, ПС е-(m-) платежів; єдиний портал е-рахунків у стандартному форматі, які акцептуються державними органами; е-квитанція; Інтернет-банкінг (99% банківських транзакцій – через Інтернет-банк, в Європі – 44%, в США – 38%) [4]. Отже, базовим принципом е-Естонії є інтеперабельність – можливість оперувати з будь-якого місця, підключеного до Інтернет. Здійсненню всіх цих прогресивних реформ щодо впровадження цифрових технологій передував логічний план (стратегія) та комплекс прийнятих і виконаних законодавчих рішень (тактика), що уможливили його здійснення.

Таким чином, Україні, незважаючи на значні успіхи сектора інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), для подолання значного технологічного розриву порівняно з найбільш розвиненими країнами пострадянського простору, необхідно розробити та впровадити механізм державного управління сферою ІКТ, який би дозволив усунути існуючі суперечності в цій сфері, сконцентрувавши ресурси та зусилля на пріоритетних складових політики стимулювання розвитку цифрових технологій.

Список використаних джерел:

1. Дульська І. В. Цифрові технології як каталізатор економічного зростання / І. В. Дульська // Економіка і прогнозування. – 2015. – № 2. – С. 119-133.
2. Цифрові технології – це майбутнє людства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hi-news.pp.ua/kompyuteri/5035-cifrov-tehnologi-ce-maybutnye-lyudstva.html#sel=18:1,18:2>.
3. Корнівська В. О. Біткоїн та блокчейн крізь призму глибинних умов фінансового та соціально-економічного розвитку / О. В. Корнівська // Економічна теорія. – 2017. – № 4. – С. 60-75.
4. Тараненко С. Електронні державні послуги замість радянської моделі держави – успішні приклади е-Естонія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slideshare.net/svetonline/mou-29427332>.